

## POSTANOWIENIE

23 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 23 stycznia 2026 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa M.D. i E.D.  
przeciwko P. S.A. w W.  
o odszkodowanie,  
na skutek skargi kasacyjnej P. S.A. w W.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z 19 maja 2025 r., VII AGa 1130/24,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) oddala wniosek powoda M.D. o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) oddala wniosek powódki E.D. o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.**

(R.N.)

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 maja 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie z powództwa M.D. i E.D. przeciwko P. S.A. w W. o odszkodowanie, na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 18 kwietnia 2024 r., XXVI GC 433/21, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji częściowo w punkcie trzecim w ten sposób, że zasądził dodatkowo od pozwanej łącznie na rzecz powodów odsetki ustawowe od kwoty 407 696 zł od dnia 10 lipca 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (pkt 1); oddalił apelację pozwanej w całości (pkt 2); ustalił, że

pozwany ponosi koszty postępowania apelacyjnego w całości, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Okręgowym w Warszawie (pkt 3).

Pozwana wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji, zaskarżając go w części, tj.: co do punktu 1. w zakresie zasądzenia dodatkowo od pozwanej na rzecz powodów odsetek ustawowych w części, w jakiej dodatkowe odsetki ustawowe naliczone zostały od części należności głównej w kwocie 227 000 zł; co do punktu 2. w zakresie, w jakim Sąd drugiej instancji oddalił apelację pozwanej co do kwoty 227 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 września 2009 r. do dnia 23 maja 2025 r. oraz oddalił apelację co do kwoty 100 000 zł tytułem pozostałych odsetek ustawowych; co do punktu 3. wyroku.

Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie 1. w zakresie, w jakim dodatkowo zasądzone zostały odsetki naliczone od kwoty 227 000 zł; w punkcie 2. w zakresie, w jakim apelacja pozwanej została oddalona co do kwoty 227 000 zł oraz w punkcie 3. wyroku w całości oraz o orzeczenie co do istoty sprawy w sposób wskazany w skardze kasacyjnej; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 2. w zakresie kwoty 227 000 zł oraz w zakresie punktu 3. i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, w tym o kosztach zastępstwa procesowego.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała, że wniesiona skarga ma być oczywiście uzasadniona; ewentualnie, gdyby Sąd Najwyższy nie przyjął, że skarga jest oczywiście uzasadniona, pozwana wskazała na potrzebę wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Powodowie złożyli odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwanej, w których wniesli o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwaną podlegała odrzuceniu.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści. Poza spełnianiem ogólnych wymagań dla pisma procesowego, skarga kasacyjna powinna również zawierać prawidłowo sformułowane elementy konstrukcyjne określone w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1-3 k.p.c. Jednym z tych elementów jest oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Braki w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi skutkują odrzuceniem skargi *a limine* bez uprzedniego wezwania o usunięcie dostrzeżonych braków (postanowienie SN z 24 października 2022 r., I CSK 3656/22). Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych określonych w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1-3 k.p.c. (postanowienie SN z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22).

Jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, bezwzględnym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane. Rozbieżność między wskazanym w skardze kasacyjnej zakresem zaskarżenia orzeczenia, od którego została ona wniesiona, a żądaniem skargi *ab initio* wyklucza możliwość merytorycznego rozpoznania wniesionego środka zaskarżenia przez Sąd Najwyższy. Nie jest bowiem możliwe sprecyzowanie zakresu kontroli kasacyjnej oczekiwanego przez skarżącego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 30 czerwca 2022 r., III CZ 207/22; z 8 grudnia 2023 r., I CSK 5475/22, i z 30 grudnia 2024 r., III CZ 258/24).

W skardze kasacyjnej zachodzi rozdzwiek między wskazanym zakresem zaskarżenia a wnioskami o uchylenie zaskarżonego wyroku – w ramach wniosku głównego pozwana nie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 2. w części, w jakiej Sąd drugiej instancji oddalił apelację co do kwoty 100 000 zł tytułem pozostałych odsetek ustawowych, a w ramach wniosku ewentualnego skarżąca nie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 1. w części, w jakiej dodatkowo zasądzone zostały odsetki naliczone od kwoty 227 000 zł oraz w zakresie punktu 2. w części, w jakiej Sąd drugiej instancji

oddalił apelację co do kwoty 100 000 zł tytułem pozostałych odsetek ustawowych (mimo że we wskazanych wyżej częściach wyrok Sądu drugiej instancji został przez pozwaną zaskarżony).

Z przytoczonych względów należało odrzucić skargę kasacyjną wniesioną przez pozwaną (art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.). Jednocześnie nie było podstaw do uwzględnienia wniosków powodów o zasądzenie na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Wnioski te, zgłoszone w odpowiedziach na skargę, zostały powiązane z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie wnioskiem o jej oddalenie. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecnictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innymi - rozstrzygnięciami. Pełnomocnicy powodów nie wniesli o odrzucenie skargi kasacyjnej, a takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (postanowienia SN: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12; z 14 kwietnia 2023 r., I CSK 3486/22). Samo wskazanie we wniosku o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego, że powodowie wnoszą o ich zasądzenie również w razie odrzucenia skargi jest niewystarczające, skoro powodowie nie sformułowali wyraźnie wniosku o odrzucenie skargi kasacyjnej pozwanej, ani tym bardziej nie wskazali okoliczności uzasadniających odrzucenie skargi.

Kamil Zaradkiewicz

[M.O.]

[a.ł.]